

Kralická bible, vyd. 1579–1593

Obětování Izáka, G 22, 1–14

Když pak ty věci pomínuly, pokusyl Bůh Abrahama a řekl k němu: Abrahame! Kterýžto odpověděl: Teď gěm. Gemužto řekl: Wezmi nynj syna swého, toho gediného swého, kteréhož miľugeš, Izáka, a gdi do země Moriah a obětũg ho tam w obět zápalnau na gedné hoře, o nĩž powjm tobě. Tedy wřtaw Abraham welmi ráno, ofedłal ořta swého; a wzał dwa řlužebnjky swé s sebau a Izáka syna swého; a nafekaw dřjwj k oběti zápalné, wřtał a brał se k mjřtu, o němž powěděł mu Bůh. Třetjho pak dne pozdwił Abraham očj swých a vzřel to mjřto zdaleka. A řekl Abraham řlužebnjkũm swým: Pozůřtaňte wy tuto s ořem; gá pak a djtě pũgdeme tamto; a pomodljce se nawrãtjme se k wám. Tedy wzał Abraham dřjwj k zápalné oběti a wložil ge na Izáka syna swého, řám pak neř w ruce swé oheň a meč. Y řli oba řpoľu. Mľuwě pak Izák Abrahamowi otcy swémũv řekl: Otče mũg! Kterýž odpověděl: Co chceš, řynu mũg? A řekl: Ay, teď oheň a drwa; a kdež howádko k zápalné oběti? Odpověděl Abraham: Bůh opatřj sobě howádko k oběti zápalné, řynu mũg. A řli předce oba řpoľu. A když přilřli k mjřtu, o němž mu byl mľuwił Bůh, wděłal tu Abraham ořtář a srownal dřjwj, a řwázaw syna swého wložil ho na ořtář na drwa. Y wztáhł Abraham ruku řwau a wzał meč, aby zabil syna swého. Tedy zawołal na něho anděl řospodinũ s nebe a řekl: Abrahame, Abrahame. Kterýžto odpověděl: Ay gá. Y řekl gemu: Newztahũg ruky swé na djtě, aniž mu co řiň; neboť řem giž poznał, že se Boha bogjř, když řy neodpuřtil řynu swému, gedinému swému, pro mne. A pozdwił Abraham očj swých, widěl, a hle, řkopec za njm wězeł w trnj za rohy swé; y řřel Abraham a wzał řkopce toho a obětował geg w obět zápalnau mjřto syna swého. A nazwał Abraham gměno mjřta toho: Řospodin opatřj.

Václav Hájek z Libočan: Kronika česká (1541/1819)

Czech a Lech Knijžata

LEta od Narozenij Syna Bořijho Sřestilřtého Čřtyřidcátého Čřtwřtého, a od řtwořenij řwieta giž bylo Piet

Tifycz Ořm Set Čřtyřidcet a Tři za dnũw Konřta[n]řyna Třetijho: Cyřaře

Konřtantynopolitanřkého wedłé

pořtu Dwacatého a Čřtwřtého: Za Jana toho Gměna Čřtwřtého Bilkupa Řřijmřského, w pořtu Sedmřfatého Čřtwřtého: Knijžata Charwãřřská, Czech a Lech přilbrali řu se s řwym do zemie Bohemřké, a přigeli až pod gedem weliky wrch, a tu se pořadiwřře řobie y řwym Dietem y Dobyřkuom

aby odpořinutij wřinili, Zemi ohledawřře že geřt wrodná znamenali. Nazagřřij pak ráno Czech pogaw

Lecha Bratra swého, a giné k tomu Čřtyřzy, wřřupili řu na ten wrch a odtud řpatřili Leřy a Rzeķy Hory y

Rowiny, a nawrãtiwřře se k řwym zaře: Rzeķl geřt Czech. Tuto mame gedem weliky Zřřip, po Slowanřkém

Yazyķu Wrch, a okolo nieho hogné rowiny, a wrodnũ Zemi, ale wřřecku Leřy porořřlũ:

Druhého pak

dne, řli řu okolo, a nalezli Rzeķy s obũ řřan té hory hogné, a welmi Rybné, y nawrãřili řu se k řwym

opiet, a wyprawowali gjjm wřřecken zpuřob té Kraginy: Nazagřřij pak když Slunce z Hor wychazeti

pořalo. Czech powołal Bratra a Starřřých, rozkázal řwolati wřřecku řodinu y gjjch řlužebnjky, a pořadiw

fe na gednom Pařezu, y vćinil geft rzeć tuto: Nuże milý Bratře, milij přátelé a Towaryſij genž
 ſte
 vćaſtnijcy mého putowánij a této prátze, widiel ſem kterak ne gednu ſemnu tiežku ſnáſſeli gſte
 prácy,
 gezdijce a chodijce po puſtinách bezceſtnych a huſtych leſych až do tohoto dne: Giž aſpoň tuto
 waſſym
 noham vćiňte odpoćinutij, a vćiňte Obiet wzacnú tiem kteřijž ſu wás do této vvedli Zemie.
 Toť geft ta:
 Tot geft ta Zemie, okterěz ćaſtokrát ſem wám prawil, a donij wás vweſti ſlibil, Zemie wám
 zaſlibená,
 Zwięři a Ptakuow plná, Medem a Mlekem oplywagicý, yakož pak ſami widijte, k obywanij
 welmi
 přiřhodná, Wody ſewſſech ſtrán hogné, a nad obyćeg Rybné: Tuť wám ſe nebude nic
 nedoſtawati,
 nepřatelé nebudau mocy wa[m] vſſkoditi. Y poniewadž tak převtieſſená Kragina a welmi
 vrodná, giž w
 waſſych ruků geft, rozwažte profým yakym, a yak přiřhodnym gménem ta wlaſt, gmenowána
 by byti
 miela: Kteřijžto hned yako Božſkym wnuknutijm gſuce wzbuzeni. Y odkawad rzekli gſu,
 lepſſy a
 přiřhodniegſſij té Zemi gméno dáno byti má, gediné odtebe Knijže a Pane náſs: Poniewadž fy
 ty
 Cźechem gmenowán, též ona, aby Cźechowa Zemie ſlula ſluſſné geft: Tehdy powſtaw Cźech a
 hnut ſa
 ſwého Lidu napomenutijm, wzhlédł wzhuoru a padł na Zemi a libal gi, z toho ſe welmi
 raduge, že od
 geho gména má byti gmenowána, a wſtaw na horu obů ruků počal k Nebi pozdwihati, a rzka:
 Witag
 Zemie pře Swatá, Tiſycy ſliby od Bohuow nam zaſlibená, Cźaſu předeſſlého byla fy Lidij
 zbawena, ale
 giž nynij fy nám nawrácena, náſ zdrowé zachowag a rozmnož od národu do národu až
 naweky.

Karel st. ze Žerotína: dopis manželce (1621)

My negmilegſſji ſrdce,
 aby zdrawa gſaucz, wſſeligak ſe dobrže miela, Przałt bych wiernie. W autery rano pſałť ſem z
 Zidłochowicz, a to Pſani Pani Bohuncze, aby ge za tebau poſłala, ſem odeſłal: wćzera pak
 weczەر když ſem ſe ſem, nemoha držiwe, pro złau czeſtu, doſłal, dowiediel ſem ſe, že geft hned
 w noczy na ſtržedu za tebau odeſłano, na kterež až poſawad odpowiedi nemam, cźemuž ſe
 nemało diwjm: A protožt znowu piſſji, a oznamugi, že ſem z daru Boziho, we zdrowi ſe domu
 nawratił, než Pana Getrźicha w takowym ſpuſobu odgeł, že netrauffam aby do teto chwile žiw
 był: Pan Buh racziž mu ſam y w žiwotie y w ſmrti přiřtomen begti. Poſyłam ku Panu Otczy
 geho, a oznámugi mu o wſſem. O přiřgezdu toho knižete z Anhaltu giž vtichło zaſe, a
 neſmyſlim podle mnohych přiřczin, aby ho z Brna puſtiti chtieli. O ginym žiadnym aby ſem
 přiřgeti miel newjm, leć pan Karel z Kaunicz, a Pani Tawikowſka. Ale ani tim hrubie giſť
 negſem.

S tím tie miłoſtiwe ochraně Boži poraucžim, a potěſſjeneho ſhledani ſobie s tebau žiadam.

Datum na Namieſſti 8. Apr. 1621.

Twug wierny Manžel až do Smrti

Kareł starłji z Zierotina

Tento Pacholek gede na Nowe Dwory, także niekoho gineho mułyjs ke mnie s odpowiedj
wyprawiti a s tiemi płaniami od twyho pana Bratra a od pana Kałłpara ktera ze łebau małs.